

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣ ΤΗΣ ΜΑΝΟΛΙΑΣ

Από τη Μαίρη Έλλεν Τζόνσον Βαν Ενγκελενχόβεν
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

«Κάποια παιδιά είπαν ότι δεν είμαστε καλή οικογένεια επειδή ο μπαμπάς δεν είναι μέλος της εκκλησίας μας».

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στις Η.Π.Α.

«Μανόλια! Λίλυ!» φώναξε ο μπαμπάς. «Ωρα για γραφές και προσευχή!»

Η Μανόλια κάθισε στο πάτωμα δίπλα στον σκύλο τους, τη Ρέιντροπ. Η Λίλυ χουχούλιασε στην αγαπημένη της κουβέρτα.

Η οικογενειακή ώρα των γραφών ήταν διασκεδαστική. Μερικές φορές δραματοποιούσαν μαζί

τις ιστορίες από τις γραφές. Αυτό βοηθούσε τη Μανόλια να φαντάζεται τις ιστορίες. Επιπλέον, η Ρέιντροπ πάντοτε βοηθούσε, όταν υπήρχαν ζώα στις ιστορίες!

Ο μπαμπάς άνοιξε τις γραφές του και διάβασε ένα εδάφιο. Μετά έδωσε τη μεγάλη, βαριά Αγία Γραφή στη Μανόλια. Καθέννας τους διάβασε εναλλάξ.

«Να γίνεστε δε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι» διάβασε η Μανόλια.*

Κατσούφιασε. Οι άνθρωποι δεν ήταν πάντα ευγενικοί μαζί της στην εκκλησία.

«Μαμά, μπαμπά, μπορώ να σας μιλήσω για κάτι;» ρώτησε.

«Φυσικά» είπε η μαμά. «Τι είναι;»

«Στην Προκαταρκτική χθες, κάποια παιδιά μου είπαν ότι δεν είμαστε καλή οικογένεια, επειδή ο μπαμπάς δεν είναι μέλος της εκκλησίας μας».

Ο μπαμπάς της Μανόλιας ανήκε σε διαφορετική εκκλησία. Πήγαινε στη συγκέντρωση μεταλήψεως με την οικογένειά τους τις Κυριακές. Έδωσε ομιλία για το Άγιο Πνεύμα στα βαπτίσματα της Λίλυ και της Μανόλιας. Όλοι είπαν ότι έκανε σπουδαία δουλειά. Ήταν ένας θαυμάσιος μπαμπάς.

«Αυτά που είπαν με έκαναν να θέλω να κλάψω». Η Μανόλια ρουθούνησε. «Γιατί οι άνθρωποι πρέπει να είναι τόσο κακοί;»

Η μαμά και ο μπαμπάς κοιτάχτηκαν μεταξύ τους. «Χαίρομαι που μας είπες τι συνέβη» είπε ο μπαμπάς. «Η μαμά κι εγώ αγαπούμε πάρα πολύ ο ένας τον άλλον. Και η οικογένειά μας είναι πολύ σημαντική για εμάς».

Η μαμά έγνευσε καταφατικά. «Και η οικογένειά μας είναι σημαντική επίσης και για τον Επουράνιο Πατέρα. Αγαπά όλα τα τέκνα Του».

Η Ρέιντροπ χώθηκε στην αγκαλιά της Μανόλιας. Της έξυσε τα αφτιά.

«Ο Επουράνιος Πατέρας μάς γνωρίζει και γνωρίζει ότι αγαπούμε ο ένας τον άλλον» είπε ο μπαμπάς. «Καμία οικογένεια δεν είναι τέλεια, αλλά μπορούμε να συνεχίσουμε να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε».

«Αλλά ακόμη με πληγώνει όταν οι άνθρωποι λένε άσχημα πράγματα για την οικογένειά μας» είπε η Μανόλια. «Ο Ιησούς Χριστός μας δίδαξε να είμαστε ευγενικοί με όλους. Λέγοντας άσχημα πράγματα δεν σημαίνει ότι ακολουθούμε τον Ιησού».

«Έχεις δίκιο» είπε ο μπαμπάς. «Ίσως όταν αισθάνεσαι ότι θέλεις να πεις κάτι κακό, μπορείς να θυμάσαι πώς αισθάνθηκες όταν οι άλλοι ήταν αγενείς μαζί σου. Κατόπιν μπορείς να πεις κάτι ευγενικό αντ' αυτού».

Η Μανόλια πήρε μία μεγάλη ανάσα. «Εντάξει». Χαιρόταν που μπορούσε να μιλήσει στη μαμά και τον μπαμπά.

«Ωρα για μία οικογενειακή αγκαλιά!» Ο μπαμπάς άρπαξε τη Λίλυ και τη Μανόλια και τις σφιχταγκάλιασε. Η μαμά τύλιξε τα χέρια της γύρω και από τις τρεις τους. Η Ρέιντροπ έκανε κύκλους γύρω

*Προς Εφεσίους 4:32

από όλους.

«Δεν μπορώ να αναπνεύσω!» αστειεύτηκε η Λίλυ. Η Μανόλια γέλασε.

«Τώρα θυμίστε μου – τίνος σειρά είναι να διαβάσει;» ρώτησε ο μπαμπάς. Άφησε τα κορίτσια και πήρε τις γραφές του.

«Η σειρά μου» είπε η Λίλυ. «Και είναι η σειρά του μπαμπά για προσευχή».

Όταν τελείωσαν το διάβασμα, όλοι γονάτισαν για να προσευχηθούν. Η Μανόλια ένιωσε γαλήνια καθώς άκουγε τον μπαμπά να λέει την προσευχή. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας αγαπούσε την οικογένειά της. ●

